

بسم الله الرحمن الرحيم

کمک نکردن به برادر مسلمان

(ترجمه)

«عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَأَبَا طَلْحَةَ بْنِ سَهْلٍ الْأَنْصَارِيِّ، يَقُولَانِ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ مُسْلِمًا فِي مَوْطِنٍ يُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ، وَيُنْتَقَصُ فِيهِ عَرْضُهُ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ، وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْطِنٍ يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ وَتُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ» (رواه ابوداود وهو حسن)

ترجمه: از جابر ابن عبدالله و ابوطلحه انصاری (رضی الله عنهما) روایت است که رسول الله (صلی الله علیه وسلم) فرمود: هرگاه درجایی به انسان مسلمانی، بی احترامی شده و از آبرو و حیثیت اش کاسته شود و مسلمان دیگر شاهد آن باشد؛ اما به یاری اش نشتابد، الله (سبحانه و تعالی) نیز وی را در جایی که به کمک و یاری اش نیاز داشته باشد، یاری نخواهد کرد و وی را به حال خود خواهد گذاشت، و هرگاه به انسان مسلمانی بی احترامی شده و از آبرو و حیثیت اش کاسته شود و مسلمان دیگری به یاری و کمک وی بشتابد، الله نیز وی را در جایی که به یاری اش نیاز دارد یاری خواهد کرد.

شرح حدیث

از جمله احادیثی که با مطلب فوق ارتباط دارد قرار ذیل است:

از ابن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (متفق عليه)

ترجمه: مسلمان برادر مسلمان است، بر او ظلم نمی کند و او را به دشمن تسلیم نمی دهد. کسی که در صدد برآوردن نیازمندی و حاجت برادرش باشد، الله (سبحانه و تعالی) در برآوردن حاجت اش یاری اش می نماید و کسی که مشکل مسلمانی را حل کند، الله (سبحانه و تعالی) در برابر آن، مشکلی از مشکلات روز قیامت او را می گشاید و کسی که عیب مسلمانی را بپوشاند، الله در روز قیامت عیب او را می پوشاند.

از جمله آیاتی که با مطلب فوق ارتباط دارد قرار ذیل است:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ [آل عمران: 156]

ترجمه: ای مؤمنان! مانند آن کافرانی مباشید که راجع به رفقایِ شان به هنگام عزیمت به سفر، تجارت و یا جنگ گفتند: اگر نزد ما می ماندند، نمی مردند و کشته نمی شدند تا الله این اندیشه های شان را حسرت دل های شان قرار داد. الله زنده می دارد و می میراند، الله به آن چه می کنید بینا است.

﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ [آل عمران :

[103

ترجمه: و همگی به ریسمان الله چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت الله را بر خود یاد کنید آنگاه که دشمنان [یکدیگر] بودید؛ پس میان دل های شما الفت انداخت تا به لطف او برادران هم شدید و بر کنار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رهانید؛ این گونه الله نشانه های خود را برای شما روشن می کند، باشد که شما راهیاب شوید.

آیا مناسب است که بعد از این همه دلایل برادران خود را به دست دشمنان اسلام و مسلمین تسلیم نمائیم؟ الله متعال و رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را به این امر وصیت نموده است و ما باید با التزام به آن، این مسیر را بپیمائیم تا آن که زمین را الله متعال به میراث ببرد.